

SCENARIUSZ LEKCJI WYCHOWAWCZEJ DLA GIMNAZJUM NA TEMAT MIŁOŚCI

Temat lekcji:

Miłość jako dar i zadanie

Czas przeznaczony na zajęcia: 1 godz. lekcyjna (45 minut)

Cele ogólne lekcji:

- poznanie pojęć związanych z miłością podmiotową, osobową;
- uświadomienie uczniom różnic między miłością podmiotową a przedmiotową (skupioną na pożądanym, egoistyczną, wykorzystującą drugą osobę jako narzędzie do zaspokojenia własnych potrzeb);
- uświadomienie, na czym polega odpowiedzialna miłość;
- samopoznanie, wzbudzenie w sobie poczucia własnej wartości; uświadomienie sobie, że każdy człowiek zasługuje na to, aby być kochany i szczęśliwy;
- kształcenie umiejętności rozróżniania między chwilowym zauroczeniem, fascynacją a miłością; uświadomienie sobie oczekiwań, jakie mogą zaistnieć ze strony drugiej osoby; wyrabianie wrażliwości na godność drugiego człowieka;

Cele szczegółowe lekcji:

- uczeń:

- potrafi rozróżnić między chwilowym zauroczeniem a miłością długotrwałą, odpowiedzialną;
- potrafi dyskutować o wartościach; umie prezentować opinie i wysuwać logiczne argumenty;
- jest świadomy zadań, jakie partner stawia nam w miłości;
- rozróżnia rodzaje miłości, wie, że drugiej osoby nie wolno traktować przedmiotowo, egoistycznie;

Formy pracy:

- praca z całą klasą
- indywidualna
- w grupach

Metody pracy:

- słowna – rozmowa kierowana;
- słowna - technika niedokończonych zdań;
- aktywizujące: mapa pojęciowa
- drama

Środki dydaktyczne:

- Odtwarzacz lub komputer z dostępem do Internetu, by wysłuchać recytacji słów Hymnu o miłości w wykonaniu B. Dmowskiego, na stronie: <https://www.youtube.com/watch?v=vIgDw2NEgDs>
- kartki z tekstem wiersza A. Bursy pt. Miłość;
- plansza z etapami rozwoju uczucia;

Przebieg lekcji:

1. Wychowawca prowadzi z uczniami krótką pogadankę dotyczącą cech i atrybutów oraz rodzajów miłości.

Niektórzy mówią, że życie bez miłości nie ma sensu, że to ona sprawia, iż nasze istnienie staje się niezwykle piękne. O różnych wymiarach miłości śpiewa się piosenki, poeci piszą wiersze, a pisarze książki, malarze przelewają swe uczucia na płótna, tworząc najwymyślniejsze arcydzieła.

2. Miłość niejedno ma imię.

Wychowawca prosi uczniów, aby wymieniali różne rodzaje miłości i zapisywali je na tablicy, tworząc mapę pojęć. Powinny się znaleźć słowa:

miłość – partnerska, małżeńska, ojcowska, macierzyńska, siostrzana, braterska, przyjacielska, homoseksualna, do Boga, do ojczyzny (kraju), poczucie jedności z przyrodą, miłość do ukochanego zwierzęcia;

3. Nauczyciel pyta, z jakimi tytułami znanych i lubianych książek, wierszy, piosenek kojarzą się poszczególne rodzaje miłości i czym charakteryzuje się każdy gatunek miłości.

Prosi, aby wybrani uczniowie dokończyli zdanie:

Warto mnie pokochać, ponieważ.....

Wychowawca zauważa, że każdy z nas zasługuje na miłość dlatego, że jest istotą jedyną w swoim rodzaju, indywidualnością obdarzoną wieloma talentami i stworzoną do międzyludzkich relacji. Człowiek nie powinien żyć w izolacji. Pamiętajmy, że MIŁOŚĆ jako uczucie i silna więź z drugą osobą musi być bezinteresowna, nastawiona na dawanie, a nie branie. Oto nagle w życiu pojawia się osoba, która jest w naszych oczach wyjątkowa, piękna, wartościowa, z którą warto spędzać coraz więcej czasu. I kielkuje w nas uczucie, któremu niekiedy warto dać szansę na rozwój.

4. Wychowawca wraz z uczniami słucha *Hymnu o miłości* (z Pierwszego Lisu do Koryntian św. Pawła). Prowadzi kierowaną rozmowę na temat atrybutów miłości, jakie pojawiają się w tekście. Rozdaje każdemu uczniowi kartkę z tekstem, prosząc o ich zaznaczenie.

Zadaje pytania:

- Co to znaczy, że miłość nie unosi się pychą? Że jest łaskawa i wszystko zniesie? Jak to rozumiecie?

- Jak św. Paweł rozumie to pojęcie, które odnosi do miłości ludzkiej i boskiej?

W trakcie rozmowy wychowawca wyjaśnia, że wzajemna miłość między osobami (personalistyczna) wymaga bezinteresowności, całkowitego oddania się drugiej osobie, jest DAREM dla niej i odwrotnie. Przywołuje różne przykłady, np. bezgranicznej miłości matki do dziecka, która zniesie wszelkie przeciwności losu dla dobra ukochanej istoty. Na tablicy wypisuje ważne pojęcia:

MIŁOŚĆ = DAR

OSOBOWA, PODMIOTOWA, ODPOWIEDZIALNA, UFNA, BEZINTERESOWNA

Wyjaśnia, że w miłości drugi człowiek staje się podmiotem w związku, powinien być traktowany z szacunkiem, kochając kogoś, musimy być pełnym zaufania przyjacielem dla tej osoby. W niektórych przypadkach ludziom zależy w miłości nie na poszanowaniu partnera, ale uczynieniu go jedynie narzędziem zaspokajania swoich potrzeb seksualnych. Wtedy mamy do czynienia z miłością egoistyczną, w której brakuje godności i odpowiedzialności. Na tablicy wypisuje pojęcia: PRZEDMIOTOWA, EGOISTYCZNA, NIEODPOWIEDZIALNA, NIEGODNA

5. Wychowawca czyta głośno wiersz Andrzeja Bursy pt. *Miłość*:

Miłość

**Tylko rób tak żeby nie było dziecka
tylko rób tak żeby nie było dziecka**

**To nieistniejące niemowlę
jest oczkiem w głowie naszej miłości
kupujemy mu wyprawki w aptekach
i w sklepikach z tytoniem
tudzież pocztówki z perspektywą na góry i jeziora
w ogóle dbamy o niego bardziej niż jakby istniało
ale mimo to**

...aaa

**placze nam ciągle i histeryzuje
wtedy trzeba mu opowiedzieć historyjkę
o precyzyjnych szczypcach
których dotknięcie nic nie boli
i nie zostawia śladu
wtedy się uspokaja
nie na długo
niestety¹.**

Wychowawca pyta dzieci, co sądzą o utworze, jaki problem porusza. Jakiego rodzaju miłość została w nim opisana? Jakie emocje pojawiły się w trakcie słuchania wiersza? Jak czuje się dziewczyna postawiona w takiej sytuacji przez partnera? Wybrani uczniowie wypowiadają swoje opinie. Wychowawca stwierdza, że młodzi ludzie nie powinni mylić uczucia miłości z zauroczeniem, pożądaniem, chęcią intymnej bliskości. Współżycie jest jednym z etapów na drodze do odpowiedzialnej miłości, w której uczucie idzie w parze z poszanowaniem drugiej osoby i racjonalną refleksją na temat przyszłości.

Wychowawca wieszka na tablicy dużą planszę z napisami ukazującymi kolejne etapy odpowiedzialnej miłości:

- POZNANIE SIĘ
- FASCYNACJA, ZAURCZENIE
- ROMANTYCZNE ZAKOCHANIE SIĘ
- WZAJEMNE POZNAWANIE JA DRUGIEJ OSOBY: jej charakteru, zainteresowań, osobowości, dążeń i celów życiowych, hierarchii wartości
- AKCEPTACJA „TY”
- WSPÓLNY WYBÓR ŻYCIOWEJ SCIEŻKI = BĘDZIEMY PARĄ = POSTANOWIENIE WIERNOSCI DRUGIEJ OSOBIE
- NARZECZEŃSTWO – wspólne pokonywanie trudności, przebywanie ze sobą i planowanie przyszłości
- ZAWARCIE ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO
- MIESIĄC MIODOWY

- Gdzie warto umieścić element: WSPÓŁŻYCIE? Uczniowie umieszczają słowo na tablicy, a następnie wspólnie dyskutują na temat miejsca na seksualność w związku. Wychowawca mówi o zagrożeniach wynikających z wczesnego rozpoczęcia życia seksualnego i tzw. „dowodu miłości”. Wspomina, że tego rodzaju decyzja powinna mieć na uwadze dobro drugiej osoby (nie własny egoizm lub lęk, że dziewczyna straci chłopaka itp.)

6. Wychowawca prosi wybranych uczniów o odegranie dramy:

DZIEWCZYNA I CHŁOPAK – wyznanie miłości, jak to uczynić;

DZIEWCZYNA I CHŁOPAK – kłótnia (chłopak pragnie, by dziewczyna dała mu dowód miłości; ona uważa, że ten pierwszy raz powinien się odbyć dopiero po ślubie).

7. Na zakończenie lekcji następuje omówienie emocji towarzyszących dramie. Zadaniem

¹ <http://www.poezjaa.info/index.php?p=2&a=29&u=500>

domowym jest opisanie historii rodzinnej dotyczącej pierwszej miłości, np. pierwszego spotkania się swoich dziadków, pradziadków, ślubu rodziców itp.